Onbeş günlük
DURUM
TKP. Yayın Bürosu

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz !

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Sayı 5 (235) 15 Mart 1979

İÇİNDEKİLER:

Ç A Ğ R I

CENTO yıkıldı. Emperyalizmin bloklar zincirinden bir halka daha koptu. İran ve Pakistan hükümetleri CENTO'dan kesinlikle ayrıldıklarını belirttiler. Türkiye hükümetine de bu paktan "işlevini artık yitirdiğini" açıklamak düştü.

CENTO emperyalizmin sosyalist ülkelere, ulusal kurtuluş hareketlerine karşı saldırı, bölge halkları üzerinde egemenlik aracıydı. CENTO, dünya devrim sürecinin ilerlemesiyle, bölge halklarının savaşlarıyla yıkıldı. Böylelikle Orta Doğu'da, Amerikan emperyalizminin yeni sömürgecilik politikası, ülkeleri askersel bloklara bağlama stratejisi ağır bir yumruk yedi.

Carter'ir kalkıp Orta Doğu'ya gelmesi, İsrail-Mısır anlaşmasını çatıştırması, emperyalizmin bölgemizde zayıflayan konumlarını güçlendirme amacını taşıyor. Amerikan emperyalizmi bölgeye silah, asker yığıyor. Donanmasını Basra körfezinin ağzına gönderiyor. Akdeniz'de Amerikan komutasında NATO manevraları sürüyor. CİA'nin yeraltı operasyonları ülkemizde, bölgemizde olağanüstü yoğunlaşıyor.

Amerikan hükümeti, İran'da halkın devrimci ayaklanmasıyla sökülen Amerikan üslerini, Yunanistan ve Kıbrıs'ın yanısıra Anadolu topraklarına yerleştirmek istiyor. Amerika'nın çıkarlarını korumak için, bölgede gerici güçlerle yeni bir askersel blok kurmayı tasarlıyor. Amerikan emperyalizmi, Türkiye üzerindeki baskılarını arttırıyor, onu da böylesi bir bloka sürüklemek istiyor. NATO Genel Kurmay Başkanının ülkemize gelişi bu planlarla bağlıdır. Bu girişimlere karşı, bölge halklarının, halkımızın anti-emperyalist savaşımı gelişiyor.

CENTO zincirinin kırılması, emperyalizmin baş saldırgan örgütü NATO zincirlerini kırma görevini, halkımızın savaş gündemine daha yakıcı olarak getiriyor. Bu savaşı yükseltmenin olanakları daha da genişliyor. Egemen çevrelerin, emperyalist bloklara bağlanma politikasının içine düştüğü bunalım derinleşiyor. Bu politikanın gerekçeleri çürüyor. "Sovyet tehlikesi" masalının iflası resmi ağızlarca açıklandı. Böylelikle NATO'culuk politikasının dayandığı temel sav yıkılmış oldu. Şimdi de NATO'culuktan ekonomik yarar sağlama savı çöküyor. Biricik doğru politikanın, emperyalizme her türlü bağımlılığı yıkmak, ulusal bağımsızlığı gerçekleştirmek olduğu açıkça ortaya çıkıyor.

Hükümet ise halâ NATO'ya bağlılıkta ayak diriyor. Kemerleri

sıkma ve sıkıyönetimcilik politikası, NATO'ya bağlılıkta ayak diremenin kaçınılmaz sonucudur.

NATO'DAN ÇIKALIM! NATO'ya, emperyalizme bağımlılık ülkemizin içine düştüğü derin bunalımların kaynağıdır. NATO'nun dayattığı askersel yükler, uluslararası para fonunun dayattığı reçeteler ülkeyi ekonomik yıkıma sürükledi. Bu kölelik politikası halkımıza pahalıya mal oldu. Yaşamı ona ateşten gömlek yaptı. Üsteleyen pahalılık, işsizlik, halkımızı bezdiren tüm sıkıntılar, bu politikadan kaynaklanıyor.

NATO'DAN ÇIKALIM ! NATO, CİA, emperyalizm faşist tırmanışın desteği, dayanağıdır. Faşist cinayet yuvalarının, kontr-gerillanın, faşist askersel darbe heveslilerinin arkasında bunlar vardır.

NATO'DAN ÇIKALIM ! NATO'culuk politikası ulusal güvenliğimizi tehlikeye atıyor. Bölgemizde gerginlik kaynağı,halklar arası düşmanlığın körükleyicisi NATO'dur. NATO ve Amerikan askersel üsleri, atom yığınakları ülkemizi bu gerilimli bölgede bir barut fıçısına çeviriyor.

NATO'ya, emperyalizme bağımlılığın zincirlerini kırmak,halkımızın savaşına, ulusal demokratik güçlerin birliğine bağlıdır. Yurtsever er, assubay ve subayların bu savaştaki yeri halkın yanındadır. Ordudaki halk çocukları, halkın başına balyoz olmak değil, emperyalizme karşı ulusal bağımsızlık bayrağını yükseltmekle yükümlüdür. Ordu, NATO komutasından çıkmalıdır !

TKP, kurulduğu günden beri ulusal bağımsızlık için savaşı,barış, demokrasi ve sosyalizm savaşından ayırmamıştır. TKP, anayurdunu seven herkesi, sosyalist partileri, sendikaları, demokratik yığın örgütlerini, ilerici, devrimci gençliği, Kürt demokratlarını, yurtsever CHP'lileri NATO'dan çıkmak, emperyalizme bağımlılık politikasına son vermek için ortak eylemlere çağırıyor.

NATO'DAN ÇIKALIM ! Emperyalizmle ikili kölelik anlaşmalarını yırtalım ! Amerikan ve NATO üslerini topraklarımızdan söküp atalım !

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi

15 Mart 1979

KOMİNTERN 60 YAŞINDA

İ.Bilen
TKP MK Genel Sekreteri

Komintern, dünyada yeni bir çağ, kapitalizmdenr,sosyalizme geçiş çağını açan Büyük Oktobв Sosyalist Devrimi'nden sonra kuruldu. O, Sovyet Devletinin dört yandan silâhlı emperyalist salgıncılara, karşıdevrimcilere karşı,ölüm-kalım savaşı verdiği günlerde,Lenin'-in önderliğinde, Bolşevikler partisinin aktif desteğiyle kuruldu. Avrupa, Amerika ve Asya'dan 30 ülkeden 52 delegenin katıldığı komünist partilerin, gurupların uluslararası konferansı, 4 Mart 1919'da III.Enternasyonal, Komünist Enternasyonali oluşturdu.Komintern, adı üstünde: Evrensel komünist hareketin genel kurmaylığıydı.

Komintern'in kuruluşu, tarihsel bir zorunluktu. Dünya proletaryasının oportünizme, revizyonizme ve sosyal şövenizme karşı, ideolojik ve örgütsel bir başarısıydı. Dünya devrim süreci açısından komünist hareketin böylesi bir örgütü büyük önem taşıyordu. Gündemde somut görevler duruyordu: Komünist hareketin, stratejik, taktik ve örgütsel ilkelerini saptamak. Bir çok ülkelerde komünist partilerini oluşturmak. Dünyanın ilk sosyalist devleti, genç Sovyet Cumhuriyetini, burjuva demokrasisine karşı, proletarya diktatörlüğünü savunmak. Ulusal kurtuluş hareketlerini dünya proletaryasının savaşlarıyla bağlamak. Bu ilkeler çevresinde, bu savaş bayrağı altında uluslararası işçi sınıfını birleştirmek. III.Enternasyonalin savaş platformunu Lenin'in emperyalizm ve sosyalist devrim teorisi, proletarya diktatörlüğü öğretisi oluşturuyordu. Komintern'in güç kaynakları genişti: Bu kaynaklar, Lenin'in kurduğu Sovyet devleti başta olmak üzere uluslararası işçi hareketi, ulusal kurtuluş hareketleriydi. Lenin'in, "III.Enternasyonal ve tarihteki yeri" yazısında belirttiği gibi, Komintern'in görevi "Marksizmin öğüdünü yerine getirmek, eyleme dönüştürmek, sosyalizmin ve işçi hareketinin en eski ideallerini gerçekleştirmekti." Komintern bir eylem enternasyonali olarak doğdu.

Eylem Enternasyonali

Komintern hepsi 24 yıl yaşadı. Bu yıllar, çok çetin, karmaşık savaş yılları olmuştur. Üçüncü Enternasyonalin yaptığı yedi kongrenin her biri kendine özgü, tarihsel nitelikler taşır. Örneğin II. Kongrede, strateji ve taktiğin temel sorunları progmatik biçimde işlendi. III. Kongre, "Yığınlara gitme" belgisi altında yapıldı. İşçi sınıfının "Birlik cephesi" politikası saptandı. V.Kongrede, komünist partilerini "Bolşevikleştirmek" görevi önde duruyordu. VII. Kongre faşizmin niteliğini bilimsel olarak ortaya koydu. Alman faşizminin dünya emperyalizminin vurucu yumruğu olduğunu iyice vurguladı. "Faşizm harp demektir" diyerek dünya halklarını bu tehlikeye kerşı uyardı. Sosyalizme yolu açan, anti-faşist halk cephesi politikasını oluşturdu. Tüm ülkelerin işçi sınıfını, demokratik güçleri, faşizme, harbe karşı savaşta cephe birliğine çağırdı.

Komintern, tek tek komünist partilerinin deneylerini sürekli olarak genelleştiren, kollektif Leninci bir okul olmuştur.Partilerin Marksçı-Leninci teoriyi, kendi somut, özgül koşullarına uygulamalarına yardım etmiştir. Komintern'in tarihinde SBKP'nin özel bir yeri vardır. Bu tarih her boydan ve soydan oportünizme, sağ ve "sol" sapmalara karşı çetin bir savaş tarihidir. Burjuvazinin uluslararası işçi hareketini etkilemek, eylemlerini, ideolojisini çarpıtmak yolunda girişimlerine, sinsi açık saldırılarına karşı başından beri uzlaşmaz bir savaş yürütülmüştür. Giderek açık anti-sovyetik, karşı devrimci konumlar alan Troçkizme karşı, Lenin'in partisinin, Kominter'in verdiği savaş, bunun en açık örneklerinden biridir. Komintern, devrimi, proletarya diktatörlüğünü yadsıyan, parlamentarizme saplanan, burjuva demokrasisini kutsallaştıran reformizme, sağ oportünizme karşı olduğu gibi parlamentoda, gerici yönetimli sendikalarda, yığın örgütlerinde çalışmaları yadsıyan, yığınların güncel istemleri için savaşı ve yığınlar içindeki çalış, mayı küçümseyenlere karşı da ardıcıl bir savaş yürütmüştür.

Komintern tüm kongrelerinde kendi yanlışlarını, eksiklerini acımasız eleştirmiştir. Örneğin VII. Kongrede sosyal-demokrat parti ve örgütleri baş düşman görmenin yanlışlığı, tek cepheyi yalnız "aşağıdan" gerçekleştirme denemelerinin başarı sağlamadığı saptanmıştır.

Dünya proletaryasının uluslararası devrimci savaş örgütü Komintern, tarihsel görevlerini yüz akıyla yerine getirdi. 1943'te

artık görevlerini yerine getirmiş saydı, kendi kendisini dağıttı. Ama onun Leninci savaş ilkeleri, proletarya enternasyonalizmi, dünya komünist hareketinin savaş birliği, bütün bu ideler bugün de canlıdır.

Canlı Enternasyonalizm

Kominter'in geliştirdiği ilkeler, yöntemler, biriktirdiği deneyimler bugün de komünist partilerin önündeki devrimci görevlerin çözümü için değerli bir teorik hazine oluşturuyor. 1967, 1960,1969 Uluslararası komünist ve işçi partileri danışma toplantılarında, bir sıra bölgesel toplantı ve konferanslarda kardeş partiler somut deneyimlerinden çıkarak, Marksizm-Leninizmin yeni koşullara uygulanması yolunda katkılarda bulundular.

Bizim için bugün de, emperyalizmin her türlü saldırılarına karşı, Sovyetler Birliği'nin, dünya sosyalist sisteminin, reel sosyalizmin kazanımlarını harbe karşı barışı vargüçle savunmak, proletarya enternasyonalizminin başta gelen bir görevi olarak olanca güncelliğini koruyor. Örneğin önümüzde Viyetnam var ! Bu kahraman halk, bu sosyalist devlet barbar bir saldırıya uğradı. O, emperyalist çevrelerle, başta Amerikan emperyalizmiyle giderek daha sıkı bağlaşan, Çin hegemonyacılarına karşı yiğitlikle savaşıyor. Viyetnam halkıyla dayanışmanın zorunluğu, güncelliği, proletarya enternasyonalizminin dirimsel önemini bir kez daha ortaya koyuyor. Hitler Almanyası, Mussolini İtalyası, iç gericilikle birlikte İspanya Cumhuriyetine, İspanya halkına saldırdığı zaman, Komintern enternasyonalizm bayrağını açmış, enternasyonal brigadaları savaş alanına çağırmıştı. Bugün de bu enternasyonalist dayanışma bayrağı, Lenin'in partisinin, dünya komünist hareketinin elinde Viyetnam için dalgalanıyor.

Çin yönetiminin Viyetnam'a kanla kurşunla saldırması, Maoculuğun, Troçkizmin yolundan yürüyerek, giderek açık anti-sovyetik, karşıdevrimci konumlara geçtiğini, en sonunda da emperyalizmin vurucu gücü, NATO'nun 16'ncı üyesi durumuna geldiğini açıkça kanıtlıyor. Maocuların bu "uzun yürüyüşü" Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi konumlarından sapmanın, dünya komünist hareketinin birliğinden ayrılmanın götürdüğü yeri gösteriyor.

Bu sorunda sözümona yansız kalmak, barışa, ulusal bağımsızlığa, egemenliğe karşı emperyalizmden, harpten, saldırganlıktan, hegemonyacılıktan yana geçmek demektir. Reel sosyalizmi savunmayı

küçümseyenler, dünya devrim sürecinde, Sovyetler Birliğinin,dünya sosyalist sisteminin belirleyici rolünü yadsıyanlar, proletarya enternasyonalizminin "modasının geçmiş" olduğunu savunanların saplandığı bataklık budur. "Avrupa Komünizmi" yanlılarının, dünya komünist hareketinin birliğine karşı ileri sürdükleri her türlü görüşlerin, gerekçelerin yanlışlığı ve tehlikesi bu koşullarda açığa çıkıyor. Dünya komünist hareketinin bugün Viyetnam'la dayanışmada odaklaşan savaş birliği her zamankinden büyük önem taşıyor.

Komintern ve TKP

TKP Kızıl Omkobr'ın doğrudan doğruya etkileri altında doğmuştur. Birçok kardeş parti gibi, onun da gelişmesine, örgütsel biçimlenmesine Komintern yardım etmiştir. Ona Bolşeviklik ilkelerini, Lenin'in partisinin mayasını, Komintern aşılamış, taşımıştır. Bu ilkeler,en başta, proletarya enternasyonalizmidir, proletarya diktatörlüğünü, dünya devrim sürecinin güç merkezi olan Sovyetler Birliği'ni,dünya sosyalist sistemini, reel sosyalizmi savunmaktır. TKP bu Leninci yolu izleyegelmiştir. TKP, anayurdumuzda emperyalist boyunduruğa, NATO'ya, işbirlikçi, tekelci burjuvaziye, kapitalizme, sömürü düzenine karşı, işçi sınıfının savaşını örgütleyegelmiştir. Gerici-faşist güçlere karşı savaşı, Maoculara, Troçkistlere, her soydan ve boydan oportünistlere karşı savaştan ayırmamıştır. TKP proletarya enternasyonalizmi görevlerini, ulusal görevleriyle, böylesi bir savaşla sımsıkı bağlıyor. Bu somut, yadsınılmaz bir olgudur.

Ülkemizde proletarya enternasyonalizmine karşı çıkan,anti-Sovyetizm yürüten bütün gerici-faşist ve Maocu akımlar, bu saldırılarını anti-komünizmle, anti-TKP'cilikle atbaşı yürütüyorlar. Bu da rastlantı değildir. TKP'nin Komintern'den kalıt aldığı bir savaş geleneği vardır. Daha başında, TKP'nin kurucularından Mustafa Suphi, Komintern'in kuruluş kongresinde yer almıştır. Partimizin temsilcileri Komintern'in çalışmalarına sürekli katılmışlardır. Faşist Hitler orduları, Avrupa halklarına, sonra kahpece Sovyetler Birliği'ne saldırdığı zaman Kızıl Ordu'nun savaşını, Komintern sıralarında TKP de vargüçle destekledi. Sovyet Devletini savundu. Komintern'in bütün savaşında Türkiyeli komünistlerin tuzu biberi vardır. İşte bütün bunlardan ötürü, proletarya enternasyonalizmine saldıranlar, onu ülkemizde savunan TKP'ye saldırmadan edemiyorlar. TKP'ye her nedenle olursa olsun saldıranlar da, tutarlı bir proletarya enter-

nasyonalisti olamıyorlar.

TKP'nin özümsediği bir gelenek de, anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin eylem ve cephe birliği politikasıdır. Özellikle VII. Kongre, faşizme ve harbe karşı, güçlü, yığınsal, ulusal, demokratik bir halk cephesi sorununu enine boyuna işlemiştir. Tüm işçi sınıfının, komünistlerin, sosyalistlerin, sosyal-demokratların tüm halkın, ulusal güçlerin eylem birliğini savunmuştur. Komintern'in, komünist partilerinin bu uyarı ve çağrılarına aldırmayan kimi sosyalistler, sosyal-demokratlar, böylelikle faşizme yolu açık tuttular.

Günümüzde Türkiye, süregen bunalımların burgacında kıvranıyor. Onu bu duruma getirme işbirlikçi, tekelci burjuvazidir. NATO'lara, emperyalist bloklara Türkiye'nin bağlanmış olmasıdır. Gerici egemen çevreler, bu yıkıcı bunalımın içinden, bunalımın yükünü emekçi yığınların sırtına yüklemekle, faşizme tırmanmakla çıkmak çabasındadırlar. Sosyalist enternasyonale üye olan CHP sağ kanadının ağır bastığı hükümetin politikası bu sürece karşı çıkmıyor. Hükümet sıkıyönetime, demokratik hak ve özgürlükleri yasaklamaya gitti. Bu politika faşist tırmanışa yol veriyor.

Sosyalist partilerin önyargılı yöneticileri de, TKP'nin önerdiği anti-emperyalist, anti-faşist eylem birliğine yanaşmıyorlar. Bu tutumdan faşizme tırmananlar yararlanıyor.

Bunlara karşı, TKP, ilkelere dayalı eylem birliği politikasından ayrılmıyor. Bütün ilerici demokratik partileri, örgütleri, güçleri ortak savaşa, Ulusal Demokratik Cephe kurmaya çağırıyor. Demokratik haklar için, ekonomik, sosyal, politik istemler için yığınların eylemlerini örgütlüyor, Leninci birliğini bu savaşların içinde yığınlarla daha sıkı bağlanmakla güçlendiriyor.

TKP Komintern'in savaş geleneklerine, yineliyoruz, devrimci Leninci ilke ve ülkülere sonuna kadar, ardıcıl bağlıdır. Yineliyoruz: Bu onun kutsal kalıtıdır !

Komintern örgütsel olarak kendi kendini dağıttı. Geçmişe dönüş söz konusu değil. Ama Komintern'in savaş tarihi, onun külü göğe savrulmadı. Bu ilkeler canlı Leninizmdir, dipdiri yaşıyor. Bu bakımdan o ölümsüzdür!..
